

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Captivitatis impatiens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

NEque defuere, qui per Ursi simulacrum iram immanem intelligi voluerint, quod id animal impudicis soleat animis excitari, & in omnem truculentiam effterri: unde apud Claudianum legas, Rhadamanthum solere Ursis ingerere truculentos. Sane Mathematici iracundum eum futorum dicentes, qui sub primo & vigefimo Tauri gradu nascitur, Ursum ibi statuant, retro spectantem, hoc est, ad ea quæ facta sunt indignantem. Hinc Martialis lib. vi.

— Rabido nec perditus ore,
Fumantem nasum vivi tentaveris Ursi,
Sit placidus licet, & lambat digitosque manusque.

Ursus etymon.

Ira enim, ut Theocritus, περὶ πονηρῶν. Quin ab irritatione nomen olim Ursis impositum: Ur enim Hebraica lingua incitationem ad iram significat, & Ur Madianitar Rex ab Israelitis occidente exfusus, significat, ut Adamantius interpretatur, affectum hujusmodi ab iis qui Deum sequuntur debere protinus abscondi. Alii nequaquam Abscondendum censem, sed veluti subsilio paratum diligenter aſſervandum: ut cum res postularit, adversos nosmetipſos, pro iis, quæ inutiliter turpiterve geſſimus, irascamus, quam ſolam animi perturbationem etiam Epictetus sapienti cedit. Hac enim iulta & necessaria iracundia eſt, ut noſtri cenſent, qua unuſquisq; in iis quibus erravit, aut perperam geſſit, indignatur, & ſemetipſum incuſat. Ex qua quidem indignatione ignis quidam in nobis accenditur, qui velut in agrum ſterilem immiſſus, conuuptis excoctisq; voluptatis pefſimæ radicibus, bono diuinarum institutionum ſemini glebam præparat fecundiorem. Atque hic ille ignis eſt, quem ſe Aſſeſtor noſter profitetur in terram immiſſurum, atque ut ſuccendatur, non indigentem operam daturum. Alibi vero indignatio, ferociaq; ursina in Divinis literis indiciuſ fuit Hierosolymitani exadii, ut Eucherius interpretatur 4. Reg. Nam cum Elifaeus aſcenderet in Bethel, ſcandenti ſemitam obviam facti ſunt pueri parvuli de civitate egeſſi, qui illudebant ei dicentes: Aſcende Calve, aſcende Calve. Quos Elifaeus indignitate rei commotus, in Dei nomine devovit, continuoq; Ursi duo de ſitu proximo prodierunt, qui ex eis duos & quadraginta pueros laceraverunt. Id ſub figura tunc geſſum, Imperatores duos præmonstrabat Vefpafianum & Titum Romanorum Principes, qui pol duos & quadraginta annos ab aſcenſu Domini, capti Hierosolymis, tantam Judæorum deſolatiōnem fecere, ut deletum penitus fit corum regnum.

IMBECILLUS PRINCEPS. CAP. XLVIII.

Ad Heribum Apollinio lib. 8. c. 50. CIVitatē ab imbecillo rectam Princeps ſignificare qui volunt, Ursi caput pingunt: invalidissimum enim eſt Urfo caput, quod contra Leonis fortifimum. Ajuntque Urfoſ alvearia non mellis pabulive ullius gratia incellere, apesque irritare, ſed falutis ergo, ut ſcilicet apum aculeis ora vulnerati, ſanguineq; ita emiſſo, gravedini qua plurimum laborant, remedium comparent. Venatores noſtri ajunt, ſi major aliqua vi, quam ſuperare desperet, Ursu incubuerit, eum ſibi conſciūm imbecillitatis, qua caput ejus laborat, ſi fugiens ad præruptam aliquam rupem pervenerit, manus ſupra caput tollere, iisque peccinatim firmiter complicatis, reliquoconglobato corpore præcipitem ſe dare, atque capturam evadere,

DE URO. CAP. XLIX.

NON innotuit Aegyptiis Ursus bos Germanica, ſed ante feras alias egregie ſylvestris,

CAPTIVITATIS IMPATIENS. CAP. L.

PER quem eum, qui ſibi mortem conciſcat, ne in manus hostium concidat, nonnulli congruerter hieroglyphicum proposuerunt. Eſt enim Ursus ejusmodi, qui propter ferocitatem vel numquam, vel diſſiculter capi potest: quod ſi eo inciderit: unde desperet poſſe evadere, ſemetipſum præita ſuffocat, uſque adeo genitum ad libertatem putat, qua denique nihil unicuique animantium generi optabilius eſſe videatur.

JOAN.